

[Poul Hansen (Slagelse).]

skud var i samme Aar ca. 17 000 Kr.; men gaar vi 10 Aar frem i Tiden, viser det sig, at medens det kommunale Tilskud er hævet fra 15 000 til ca. 34 000 Kr., saa er Statens Tilskud i den samme Aarrække kun vokset fra 17 000 Kr. til ca. 24 000 Kr. Altsaa, medens den paagældende Kommune i Løbet af disse 10 Aar til sit Biblioteksvæsen har øget Tilskuddet med over 125 pCt., er Statens Tilskud i samme Periode kun steget med 40 pCt. Saafremt 80 pCt.s Bestemmelsen havde været gældende for hele det kommunale Tilskud, vilde vedkommende Kommune alene have faaet 10 000 Kr. mere i Statstilskud. Det samme Forhold gør sig gældende for andre, i hvert Fald lidt større Købstæder her i Landet, for slet ikke at tale om Hovedstaden. Det ses ogsaa deraf, at medens Hovedstaden og Købstæderne anvender ca. 4 Mill. Kr. til Biblioteksvæsenet, udgør Statens Tilskud kun ca. 1½ Mill. Kr. Hvad angaar Sognebibliotekerne, der har de mindre Budgetter, maa det derimod erkendes, at Statens Tilskud udgør det samme Beløb som de kommunale Tilskud. Jeg vil derfor finde det rimeligt, at Statstilskuddet paa de 80 pCt. ikke alene ydes af de første 15 000 Kr., som man har i stedligt Tilskud, men ydes af hele det Beløb, man faar ude i Købstæderne fra forskellige Sider.

Det er muligt, at saadanne Ændringer vilde betyde 2—3 Mill. Kr. mere for Staten, men man vilde til Gengæld opnaa, at Kommunerne i Fremtiden vilde sætte en Ære i at faa et godt og veludviklet Biblioteksvæsen. Jeg henstiller derfor til den højtærede Undervisningsminister, at denne Lov snarest belejligt tages op til Revision, saaledes at vi paa de Omraader, jeg her kortelig har strejft, kan faa en Ændring.

Karlsson: Jeg vil til Indledning erindre om, at den kommunistiske Rigsdagsgruppe i sidste Rigsdagssamling fremsatte Forslag om Nedsættelse af en Kommission vedrørende Idrætslivets Fremme. Der var dengang delte Meninger om en saadan Kommissions Berettigelse, men den højtærede Indenrigsminister udtalte under Debatten, at han var parat til at drøfte Spørgsmaalet med Idrætsorganisationerne, og saafremt disse ønskede en Idrætskommission, vilde den højtærede Minister være rede til at tage Sagen op paa ny. Disse Udtalelser fik Tilslutning fra flere Sider, og jeg vil derfor gerne benytte Lejligheden til at forespørge, om der har fundet en saadan Drøftelse Sted, og hvilke Resultater man i saa Fald er kommet til. Det er ikke

min Hensigt i Dag at ville argumentere for Idrætskommissionen, men jeg er bekendt med, at vort Forslag har fundet Tilslutning og Sympati hos mange af Idrættens Folk og ogsaa blandt Idrættens ledende Folk, og vi haaber derfor, at der snart vil komme Klarhed om dette vigtige Spørgsmaal.

Flere ærede Medlemmer har allerede været inde paa Spørgsmaalet om Tilbagegangen i Elevantallet paa vore Højskoler. Der har været en støt Tilbagegang i de seneste Aar baade paa Folkehøjskolerne og Landbrugshøjskolerne. Det er forkert dermed at ville paastaa, at Ungdommen er blevet mindre sparsommelig end tidligere eller har mindre Trang til at ville dygtiggøre sig. En væsentlig Aarsag er den, at Leveomkostningerne er steget forholdsvis mere end Lønningerne, og at der intet er ændret ved Elevernes Understøttelsesforhold. Det er en af Grundene til, at der i Undervisningsaaret 1944—45 kun var 3 339 Undervisningsaar mod 3 863 i 1941—42. Og efter de allerede indkomne Oplysninger vil Tallet gaa ned med adskillige Hundrede i det paabegyndte Undervisningsaar. En saadan fortsat nedadgaende Kurve i Elevantallet kan hverken Samfundet eller Ungdommen være tjent med. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Undervisningsminister, at han udvirker en Ændring i de bestaaende Understøttelsesforhold for Højskoleeleverne. Sker det ikke, kan der efterhaanden blive temmelig tomt paa Højskolerne. Vi er allerede ved at komme lidt for langt i den Udvikling, at Højskolen ligesom Universitetet forbeholdes Velhavere.

Der tales i Dag saa meget om, at Ungdommen har mange Penge paa Lommen. At dette for Flertallets Vedkommende er i Strid med Sandheden, behøver ikke mange Beviser. Det er en Haan mod den arbejdende Ungdom og mod Arbejderhjemmene at føre en saadan Tale, en Udfordring mod Forældrene, der slaas med uoverkommelige økonomiske Bekymringer for at faa Lønnen til at slaa til, naar de har Forsørgerpligt over for de opvoksende unge. Og Hjemmenes Økonomi bliver ikke bedre, fordi Pristallet viser nogle særdeles besynderlige Svingninger, som paa en eller anden mærkelig Maade slet ikke svarer til de Prisfordyrelser, Landbrugslovene har bevirket.

Der findes vel ca. 60 000 Lærlinge i Danmark. En Statistik fra 1941 fortæller, at Lærlingenes gennemsnitlige Ugeløn i Hovedstaden i det første Læreaar udgjorde